

Çocuk Yaşta ki Kadınların Sesi

– Kara kız · 17 Ocak 2018

Daha on beşinde ya var ya yoksularYeni sürgün vermişti ruhlarında,Geleceğe dair yaşanacak umutlarÖğretmen, doktor...olup,Köy köy, kasaba kasaba gezecektilerÇocuk denilecek yaşta, babası yaşındakiErkeklerle evlendirilen, ağılık düzenine,Töre illetine acımasızca, kurban edilenÇaresizce boyun büken, kadınlarınSesi, kulağı, savunucusu olacaktı herbiri..Söz vermiştiler! Kimi koca dayağında can veren bacısına, kızına..Kimi daha kendini dünyaya getirirken, kaybettiği, kokusuna hasret büyüdüğü Anasına..... Her biri ayrı ayrı hikayelerin kurbanı olmuşlardı...Nereden bilebilirdi ki, apansız üzerlerine,Kara gölge gibi çöken karanlık ellerinTüm umutlarını, hayallerini ellerinden alıpUmutla yola çıktığı yarınlarında Beyaz örtülerinin kefeni olacağını, Analarıyla aynı kaderi paylaşacaklarını..Sessiz sedasız ebediyete giderken,Gözlerinden yanaklarına inen iki damlaGözyaşı içinde, son sözleri oldu!..Çocuk yaştaki kadınlarımızın"Sözümüzü tutamadık Anam!.Kıydılar gencecik bedenlerimize,Hiç acımadan, nefislerine, heveslerine,Sınır tanımayan İNSANLIK dışı egolarınaKurban ettiler!..Hayallerimizin aydınlık süsü beyaz örtümüz,Karanlık namert yüreklerde kefenimiz oldu!.. Biz yaşarken diri diri mezara koyarkenutanmayan vicdan sesinden yoksunmünafık beyinler!.. Biz öldükten sonra arkamızdan timsahgözyaşı dökmesin yeterki...18.01.2016